

Afarerna

Afarfolket är det äldsta folket på Afrikas Horn. Afartriangeln – afarernas land – är sannolikt mänsklighetens vagga.

Två av världens äldsta fynd av förhistoriska människor stammar från Afarområdet i Etiopien – 4,5 respektive 3,5 miljoner år gamla. Det första gjordes i Aramis och det andra, känt som Lucy, i Hadar. Båda fyndplatserna ligger vid Awashfloden som rinner igenom Afarlandet på Afrikas Horn.

Afarlandet, eller Afartriangeln, ligger i Djibouti, Eritrea och Etiopien. Dess yta är 250 000 km².

Afarfolket uppgår till cirka fem miljoner människor. De är huvudsakligen boskapsskötare, men ägnar sig också åt jordbruk, fiske och saltutvinning.

Afarlandets strategiska läge har lett till olika typer av externa aggressioner: från portugisiska styrkor under 1500-talet, från turkiska, egyptiska, abessinska, italienska och franska invasionstrupper i slutet av 1800-talet. Efter dessa aggressioner delades landet upp i tre delar, utan folkets samtycke.

Läs: www.afarfriends.org

Afariska flyktingar behöver hjälp

De afariska flyktingarna från Eritrea är spridda i länderna på Afrikas Horn – Djibouti, Etiopien och Sudan – men också på den Arabiska halvön, med koncentration i Jemen. Till skillnad från de flesta andra flyktingar är de inte erkända som sådana i alla de länder där de vistas.

De första afariska flyktingarna lämnade det oroliga Eritrea redan på 1970-talet. På flykt undan kriget mellan den etiopiska regimen och eritreanska gerillor slog de sig ner i det afariska inlandet – dagens afariska delstat i Etiopien. Men de flydde också till Djibouti och Jemen.

De enda som då fick ett bra mottagande av världssamfundet var de som hamnade i Jemen. Detta upphörde dock i samband med Eritreas självständighet 1991. Flyktingarna har därefter varken fått komma hem, förts till tredje land eller fått flyktingstatus i Jemen.

Nu har 30 000 nya afarer flytt, dels från rekryteringen till armén och dels

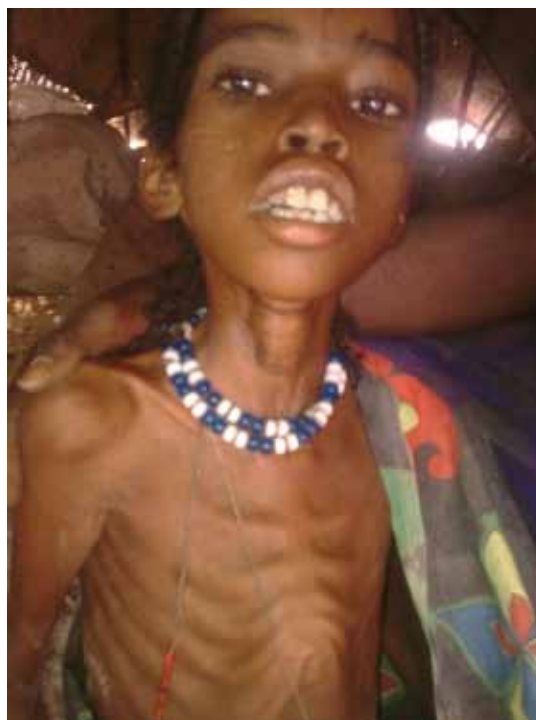
från marginalisering och repressalier i Eritrea. De befinner sig i Etiopien, men få av dem har fått flyktingstatus av FN:s flyktingkommisariat (UNHCR). Orsaken sägs delvis vara att de flesta befinner sig i otillgängliga gränsområden som ofta är minerade efter det sista kriget mellan Etiopien och Eritrea åren 1998 till 2000.

Barn och gamla dör dagligen av kolera och andra hungerrelaterade farsoter, trots att många hjälporganisationer är i febril rörelse bland andra eritreanska flyktingar i Tigrayregionen. De afariska hjälporganisationerna, med APDA i spetsen, har de senaste månaderna slagit larm om dessa hjälplösa människors situation. Hittills har de mötts med tystnad.

Nyligen besökte en grupp från Kanada olika läger, även i de otillgängliga delarna av området. De har dokumenterat situationen och haft diskussioner med UNHCR-representanter i Addis Abeba, vilka lovat titta närmare på detta.

Hamad Issa

Ordförande i Afarvänner i Sverige, styrelseledamot i Föreningen Fjärde Världen och själv afar

Afartriangeln i rött på kartan.

*Sjukt afariskt flyktingbarn.
Info från:
info@afarfriends.org.
Foto: Can Go Afar,
Kanada*